

«Η Μικρή Ασκήτρια που γίνεται διδάσκαλος της τέχνης της ένωσης του νου με τον Θεό»

πατρός Νικολάου Πάτσαλου

Την εικοστή πρώτη του μηνός Νοεμβρίου η αγία μας Εκκλησία εορτάζει τα Εισόδια της Υπερευλογημένης Δεσποίνης ημών Θεοτόκου. Κανένας λόγος δεν μπορεί να αναμετρηθεί με το *«ὕπὲρ φύσιν»* θαύμα της Αειπαρθένου Μαρίας που ξεκινά να ξεδιπλώνεται μπροστά μας διὰ της Εισόδου της στον Ναό, όμως, πάντοτε, προς ωφέλεια όλων, ψελλίζουμε απλά και δοξολογικά ρήματα.

Κατά την εορτή των Εισοδίων λαμβάνει χώρα η υπόσχεση των Αγίων Θεοπατόρων, Ιωακείμ και Άννας, να χαρίσουν και να αφιερώσουν στον Θεό, ως αντίδωρο, τη θυγατέρα τους σε ηλικία τριών ετών μέσα στον Ναό. Οι Άγιοι Θεοπάτορες, λοιπόν, αντί να οδηγήσουν τη μικρή και χαριτωμένη από την κοιλιά της μάνας της θυγατέρα σε διδάσκαλο, ώστε να της καλλιεργήσει το γνωστικό μέρος του μυαλού της, την αφιερώνουν στα *«Άγια τῶν Αγίων»*. Στο καταλληλότερο για εκείνη μέρος στο οποίο θα παραμείνει δώδεκα χρόνια.

Η παραμονή της Θεοτόκου εντός του Ναού γίνεται αφορμή μεγάλης πανήγυρης, καθότι η σημασία της ήταν καθοριστική τόσο για την ίδια όσο και για ολόκληρη την οικουμένη, αφού κατέστη τελικά το *«ἱερὸν θησαύρισμα τῆς δόξης τοῦ Θεοῦ»*. Η περίοδος παραμονής της Παναγίας στον Ναό αποτελεί την περίοδο κατά την οποία προετοιμάζεται πνευματικά, ώστε να γίνει αργότερα η *«ὕπουργός»* του σχεδίου της Θείας Οικονομίας. Μέσα στον Ναό ζει μια ένθεη ζωή, η οποία, τελικά, την καταξίωσε πνευματικά ως το ωραιότερο πλάσμα του κόσμου. Η Παναγία κατά τον Άγιο Γρηγόριο τον Παλαμά αγωνίζεται πνευματικά *«διὰ πολλοῦ χρόνου»* μέχρι που γίνεται *«Άγια Αγίων μείζων»*. Ευρισκομένη η θεόπαις Μαριάμ στα Άγια των Αγίων διὰ της υπομονής, της προσευχής και της άσκησης διέθετε *«ὕψηλὰς ἀναβάσεις ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτῆς»* προς τον Θεό, οι οποίες συγκίνησαν τον Θεό ώστε δι' αυτής (της Θεοτόκου) να εκπληρώσει το σχέδιο της θείας οικονομίας Του.

Συνεπώς, η Θεοτόκος διὰ των Εισοδίων της αποδεικνύει ανθρωπολογικά κάτι πάρα πολύ σπουδαίο. Παρόλο, δηλαδή, που η Αγία Μαριάμ είναι απόγονος της Εύας και έχει κληρονομήσει και αυτή τη ροπή της αδυναμίας και της πτώσης προς την αμαρτία, εντούτοις διὰ της ησυχαστικής ζωής μέσα στον Ναό διατηρεί άμεση την κοινωνία και ένωσή της με τον Θεό χωρίς να προσβάλλεται από την αμαρτία. Η Παναγία παραμένοντας στον Ναό έκανε τον ηγεμόνα νου της τελείως υπάκουο στον Θεό, με αποτέλεσμα να είναι απρόσβλητη από το κακό και την αμαρτία. Ένας κανόνας της εορτής θέλοντας να μας μεταφέρει το μεγάλο ασκητικό φρόνημα της Παναγίας που αποστράφηκε την παραμικρή ακάθαρτη σκέψη αναφέρει πως η Παναγία εντός του ναού κατάφερε με τη Χάρη του Θεού να ζήσει ως *«ἀδιόδευτος λογισμοῖς»*. Ανατρέφεται, δηλαδή, η Παναγία μέσα από τη γλυκύτητα της Χάριτος του Θεού και γι' αυτό μισεί ό,τι άλλο.

Πολλές φορές πολύ σωστά θεωρούμε την Παναγία ως το τελειότερο δημιούργημα του Θεού χωρίς να λαμβάνουμε, όμως, υπόψη την προσωπική της συμβολή και τον προσωπικό της αγώνα για την τέλεια καθαρότητα που διατηρούσε στη ζωή της. Ο Άγιος Θεός, δηλαδή, δεν την καθιστά αυτομάτως ως την *«Άγια τῶν Αγίων»*, αλλά συνεργάζεται η ίδια με Αυτόν αφιερωμένη και αφοσιωμένη σε Αυτόν. Ως δεύτερη Εύα, δηλαδή, ανατρέπει τη στάση της

πρώτης Εύας και προσανατολίζει το αυτεξούσιο και τη θέλησή της μόνον προς το καλό αποστρεφόμενη το κακό, το οποίο προσπαθεί διά του διαβόλου να την επηρεάσει.

Πολύ χαριτωμένα ο π. Θεόκλητος Διονυσιάτης αναφερόμενος σε αυτή την περίοδο της ζωής της Παναγίας, την αποκαλεί ως μια «μικρή ασκήτρια» η οποία με φλογερό έρωτα έχει στραμμένη την ύπαρξη και την προσοχή της μόνον προς τον Θεό. Η ζωή, λοιπόν, της Παναγίας μέσα στον Ναό είναι νηπτική, αφού μέλημά της είναι να μην διασπάται και να μην απομακρύνεται ο νους της από τον Θεό. Αυτή η μεγάλη ασκητική τέχνη, που πρώτη η Παναγία καλλιέργησε, γίνεται πρότυπο ζωής για όλους μας, όπου καθημερινά οι βιοτικές μέριμνες μάς κάνουν να ξεχνάμε και να απομακρύνουμε από τη ζωή μας τον Θεό. Έτσι, η Παναγία γίνεται η πρώτη διδάσκαλος της μεγάλης μυστικής τέχνης της ένωσης μας με τον Θεό.

Τα Εισόδια της Θεοτόκου συμπίπτουν πάντοτε με την προπαρασκευαστική περίοδο των Χριστουγέννων και μας εφοδιάζουν με όλα αυτά τα σπουδαία μηνύματα. Η Παναγία ανατρέφεται μέσα στον Ναό και αξιοποιεί όλο τον χρόνο παραμονής της σ' αυτόν «*συνεισάγουσα*» την πνευματική Θεϊκή χάρη, με αποτέλεσμα να παραστέκεται μέχρι και σήμερα ως *Κεχαριτωμένη Βασίλισσα* στον θρόνο του Θεού. Πραγματικά, αν υπάρχει ένα πρόσωπο ολόκληρης της βιβλικής ιστορίας που να έζησε στο έπακρο μέσα στη Χάρη του Θεού, αυτό είναι αδιαμφισβήτητα το πρόσωπο της Χαριτωμένης Θεοτόκου. Είναι σπουδαίο πράγμα να συναντά κανείς χαριτωμένους από την Χάρη του Θεού ανθρώπους, των οποίων οι προδιαγραφές της ζωής τους ελκύουν τη Χάρη του Θεού. Η Παναγία ζώντας μέσα στον Ναό μάς διδάσκει πως η ζωή της ησυχίας, της προσοχής και της αφοσίωσης του νου του ανθρώπου προς τον Θεό ελκύουν τη Χάρη του Θεού, που, άνευ αυτής, είμαστε φτωχοί και ανύπαρκτοι. Έχοντας ως πρότυπο την Παναγία ας αξιοποιήσουμε τον χρόνο μας χωρίς να παραμελούμε την αναφορά μας στον Θεό έχοντας κατά νου τα λόγια του Αγίου Ιωάννου της Κλίμακος που λέει: «*Μην απατάσαι ότι με τον επόμενο χρόνο θα αναπληρώσεις τον χρόνο που έχασες. Διότι και της κάθε ημέρας ο χρόνος δεν επαρκεί ώστε να εκπληρώσουμε όπως πρέπει τις καθημερινές μας υποχρεώσεις προς τον Θεό*».